

ARTUR TUZON, L'HOME QUE SALVÀ EL VALÈNCIA, C.F.

«L'acord amb TV3 tindrà continuïtat»

Després de les dues últimes directives, el València, C. F., havia entrat en una autèntica bancarrota, esportiva i moral.

Artur Tuzon, el nou president, ha sabut alçar el club. Aquests dies és notícia per un conveni amb TV3 que inclou la retransmissió d'alguns partits de la pròxima lliga.

Antoni Robles

Ningú no es pensava fa un parell d'anys que el València C.F. podria remuntar el descens vertiginós que patia la institució. La desastrosa gestió econòmica del president Ramos Costa, agreujada en el darrer moment per la de Vicent Tormo, van conduir l'equip blanc a segona divisió, i pràcticament a la bancarrota: 1.800 milions de pessetes de deute, 5.000 baixes pel que fa als socis i una gran desil·lusió generalitzada que ensorrà un club que en l'època daurada havia arribat a conquerir la lliga, la copa i, l'any següent, la recopa d'Europa. Per no parlar del decantament cap a posicions ideològiques situades a la ultradreta, que van marcar el club per a anys.

L'eixida de Tormo del València va provocar un procés electoral del qual va eixir escollit com a màxim dirigent del club Artur Tuzon, un home que ha tornat part de la il·lusió als aficionats, ha dut el València a primera divisió i ha aconseguit que el club acabàs la temporada, per primera vegada en deu anys, amb un superàvit de 180 milions de pessetes.

«No hem utilitzat una vareta màgica per rebaixar el deute. Només hem gastat menys del que es gastava abans. En primer lloc, han estat molt importants els acords aconseguits amb la banca, que ens han permès reduir en alguns punts els interessos dels préstecs, hem rebaixat les fitxes d'alguns jugadors, com Wilmar Cabrera, que cobrava deu milions de pessetes, el

qual hem traspassat per quaranta-dos milions, ens hem desfet de Sánchez Torres, amb un rendiment molt baix i la compra del qual va resultar gravosíssima, hem arribat a obtenir uns considerables beneficis a través de la venda d'«atípics», bosses d'esports, loteries i, sobretot, hem tingut sort, perquè la temporada ha resultat brillant econòmicament. Avui ja, encara que els comptes del club no estan tancats definitivament, puc assegurar que els beneficis del València durant el darrer exercici superen els 180 milions. La col·laboració amb la Generalitat, que ha suposat 68 milions, l'ajuntament i la Diputació, han ajudat també de manera més clara a reduir els deutes de l'equip».

—*Esportivament, la seua gestió sembla, d'entrada, un encert. El València ha tornat a pujar a primera divisió i la directiva i l'entrenador Di Stéfano semblen viure un idil·li.*

—La recuperació de la categoria per part del club és un èxit compartit per

tots i provocat per la credibilitat que ha recuperat el club. Si se'm permet la immo-dèstia, el que ha fet la directiva és començar a actuar amb una certa sensatesa en tots aquells temes on la irresponsabilitat havia estat una norma. El València ha recuperat la moral, hem començat a pagar la gent, hem escoltat tot aquell que tenia alguna cosa a dir i hem començat a establir una nova manera de treballar. Tenim un equip jove, amb una projecció important, amb promeses que són ja una realitat i un entrenador que ha sabut endreçar la trajectòria esportiva de la institució.

—*iCreu que Di Stéfano tornarà a reconduir el València a la seua època daurada?*

—Hi hagué un moment en què molts socis van arribar a demanar a crits la dimissió de Di Stéfano. El temps ha demostrat l'encert de la directiva en no cedir a aquestes pressions. Canviar d'entrenador no significa que el que vinga haja de resoldre els problemes que té un equip. Estem contents amb ell. És un home amb carisma, amb manies, com tot el món, però que ha sabut conduir el València a primera divisió. En aquestes coordenades, resulta lògic que haja renovat el seu contracte. Em pense que, com més temps està un entrenador amb el seu equip, millor.

—*Ara que els mals temps semblen estar mínimament superats, ia què atribueix el crack financer i esportiu viscut pel club?*

—Al meu parer, a la irresponsabilitat del seus ex-directius. De tota manera, no m'agrada referir-me a aquest tema, i el meu estil no és fer llenya de l'arbre caigut. Preferesc parlar del present i del futur de l'entitat. Ara mateix, per relacionar-ho amb el que m'acabes de comentar, està pujant el president d'un equip que està organitzant un fandango que no se sap ben bé com pot acabar. Com a irresponsables, no es pot fer res, ni en el futbol, ni en la política, ni en qualsevol altra cosa que vulguem seriosa.

—*iPer què acceptà la presidència del València?*

—Els fets van venir rodats. Jo havia estat abans en la directiva de Tormo i vaig dimitir al mes de ser elegit, perquè no em pensava que allò fos seriós. No hi havia en el meu cas una qüestió de vanitat, ni de voluntat d'arribar a tenir més poder o d'aconseguir popularitat. Sí que hi ha casos concrets d'homes que, pensant en tot això, és quan es plantegen la possibilitat d'accedir a un càrrec com aquest.

Mirem, si no, el cas del president de l'Atlético de Madrid, una persona desconeguda, malgrat ser milionari, i que a través del seu càrrec i les seues declaracions, ha arribat a fer-se un lloc.

—*li quina és la seua opinió sobre aquest president tan controvertit?*

—La veritat és que, quan he parlat amb Jesús Gil, m'ha semblat una persona sensata. Després, n'he llegit declaracions que han trencat completament amb aquesta imatge i que m'han sorprès. No crec que amb aquestes declaracions li faça cap favor al futbol. D'altra part, Gil ha tingut amb el València un comportament que no ha estat massa correcte. Tothom sap que ell està interessat a fitxar Quique. Ha parlat amb mi i jo li he dit que l'oferta econòmica no ens interessava i que, esportivament, el València necessita avui aquest jugador. Bé, un representant seu, Roberto Dalles, ha intentat per darrera volta temptar amb una oferta molt sucosa el mateix Quique. Tot això ha provocat un enfrontament dins de la seua família i un malestar innecessari. Si Gil vol fitxar Quique, amb qui ha de parlar és amb la directiva del València i no anar a oferir-li 150 milions de pessetes a ell. D'aquesta manera, l'únic que aconseguix és posar nerviós el jugador, la seua família i a tots nosaltres. 150 milions és una xifra mol bonica, però els directius estem ací per defensar els interessos del València. Aquesta és la nostra obligació.

—*I Com pensa vostè que pot acabar tot això?*

—A mi, m'agradaria que tot acabara d'una vegada i que el jugador es quedara en el València. Ell està content amb nosaltres, s'ha comprat un pis i viu ací des de fa molt de temps. Entenc que 150 milions de pessetes són com la grossa de la loteria, i que això és una cosa que la gent es pensa dues vegades. Però Quique continua interessant al València.

—*ICanviaria la seua opinió si Gil augmentara l'oferta?*

—Nosaltres no hem demanat res, i jo, de xifres, no vull ni parlar-ne. El jugador s'ha de quedar en el València perquè el que vol la directiva, l'afició i l'entrenador és constituir i mantenir un gran equip. Haurien d'oferir-nos una barbaritat, i jo crec que, això, no ho faran.

Els problemes del futbol no s'arreglen a cops de talonari. No solament estic en contra d'això, sinó que crec que aquesta política porta el futbol al desastre i a la formació, no d'equips, sinó de petites empreses plenes de bo-

IKONO

nes figures i on és normal que cap d'elles no arribe a funcionar. En el València, per descomptat, aquesta forma de conduir l'equip no ha donat cap resultat efectiu.

—*LA part Quique, hi ha alguna possibilitat que el club realitze algun fitxatge nou o algun altre traspàs?*

—Sempre hi ha possibilitats. La llista de fitxatges està sempre oberta, comptant, això sí, amb l'aprovació de l'entrenador i dels tècnics. Si fem algun fitxatge, seria un davant. Això, en el cas que el trobàssem, que no és fàcil. Ara, amb el nou reglament apro-

«No m'interessa la manipulació política que es faça de l'acord amb TV3».

és un soci i un aficionat fidels al València, passe el que passe. Entenc que durant algun temps es produïssen 5.000 baixes, perquè la realitat és que el club era la riota del futbol espanyol, però, quan un equip tira endavant i la directiva sap crear un marc de confiança, el València es mereix el suport de tot el país.

—*i Per què pensa que el València no és, ni ho ha estat mai, més que un club?*

—Això també m'agradaria saber-ho a mi. Tenir un equip amb la fidelitat que tenen els aficionats a la Real, al Barça o a l'Osasuna és comptar amb una gran ajuda a l'hora de resoldre problemes. Crec que, més que una qüestió de gestió, aquesta pregunta l'hauria de respondre un sociòleg. A mi, em dol enormement que gent que sent i que diu que és valencianista, després, a l'hora de la veritat, no tinga el carnet del València.

—*Enguany serà potser la primera volta que el «Trofeo Naranja», a disputar a partir del proper dia 12 entre el València, el Barcelona i la Fiorentina, no costarà diners al club...*

—Hem tingut la sort d'arribar a acords molt bons. El trofeu, per exemple, l'ha pagat el Comitè de Gestió d'Exportadors de Cítrics. L'estada de la Fiorentina corre a càrrec de la Diputació, i el Barcelona ve gratis perquè així vam acordar-ho quan traspàsarem Robert a la seua plantilla. És possible que s'hi guanyen diners, perquè els equips que hem portat són molt bons, i això despertarà l'aficionat al futbol. En altres ocasions recorde que intentaven portar equips de categoria inferior als esmentats, amb l'objectiu que el trofeu es quedàs a València. Això, esportivament, és una estafa i un engany a la gent que s'estima aquest esport, perquè es veu mancada d'espectacle i, amb la desaparició de l'espectacle, això s'arriba a l'abandó de les grades per part del públic.

—*LA què atribueix la fama d'ultra i de feixista que té el seguidor jove del València?*

—Conec grups de joves, i la veritat és que la seua afició camina cap a altres camins que no tenen res a veure amb aquesta fama de feixistes. Avui, el problema autèntic del futbol és la violència, sobretot, dins dels grans estadios. El seguidor és bo mentre és un bon aficionat. El fanatisme és una cosa que hem d'aconseguir eradicar del futbol. Em sembla una qüestió perillosíssima. A vegades, per a la gent que hem

vist la major part dels partits en camps sense tanques, la violència indiscriminada a què s'arriba en algunes confrontacions ens resulta del tot incompreensible.

—*El tema estrella durant els darrers dies a València han estat les converses de la seua directiva amb TV3, per retransmetre les confrontacions del Barça en el «Trofeo Naranja». i Quins són els termes finals de l'acord aconseguit?*

—Les negociacions entre TV3 i el València s'iniciaren la setmana passada, i s'han tancat d'una forma rapidíssima. L'acord final permetrà a TV3 la retransmissió dels partits en els quals prenga part el Barcelona. Alhora, TV3 enfosquirà tot l'àrea del País Valencià perquè els encontres no es puguen veure ací. Això és molt important per al nostre club, perquè, d'aquesta manera no ens veurem perjudicats pels possibles ingressos que realitzen en taquilla. Les possibilitats que l'acord tinga continuïtat són, per ara, bastant òptimes. TV3 és una televisió molt agressiva i, al igual que s'han mostrat interessats a retransmetre aquests partits, també sembla que tinguen interès a retransmetre'n d'altres. Per exemple, els que puga disputar el Betis, el Sevilla o el mateix Atlètic de Madrid.

Els beneficis per al València, gràcies a l'acord, són d'un bon grapat de milions, i es podran veure augmentats en el cas que les imatges siguen venudes a televisions europees, o les mateixes televisions basca o gallega.

Contemple aquest acord amb TV3 només com a una qüestió econòmica beneficiosa per al València. La manipulació política que se'n puga fer no m'interessa. La política no entrarà mai al València mentre jo em mantinga com a president del club.

—*i S'imagina a TV3 retransmetent partits per a tot el País Valencià, i en valencià?*

—Jo pense que la gent que estima el València n'estaria encantada. Qui no vulga veure'ls, si apaga la televisió o canvia de canal, ja en té prou. De moment, però, allò que ens preocupa és el futur del València, un futur que jo voldria ple de triomfs, perquè la veritat és que no renunciem a res. El presupost per a la pròxima temporada és de 800 milions. D'aquesta quantitat, 60 milions estaran dedicats al capítol d'amortització de jugadors, i 90 al pagament de deutes. De fet, contemplem, a part de tot això, un superàvit de 130 milions. D'aquesta manera, si tot continua com ara, el deute final del València podria quedar resolt en quatre o cinc anys.

vat sobre fitxatges de jugadors estrangers, crec que ens eixiria més econòmic contractar algú en el mercat europeu que no a l'Estat espanyol.

—*Vostè sempre ha dit que li agradaria que el València arribas a tenir 30.000 socis. i Com pensa aconseguir-ho?*

—La passada temporada el club en tenia 20.000. Ara, s'hi han produït 3.000 altes noves, però, com tu has dit, el meu desig és aconseguir superar el sostre dels 30.000. L'Atlètic de Bilbao pertany a una província més petita que la de València i té mes socis. El que vull